

Spm. nr. S 1039

Til justitsministeren (6/12 02) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af spørgsmål nr. S 991 i 2001-02, 2. samling, oplyse, om EuroParks fortsatte udstedelse af uberettigede parkeringsafgifter, jf. MetroXpress den 5. december 2002, giver anledning til overvejelser, der går i retning af at sidestille bilister, der parkerer privat, med bilister, der parkerer offentligt?«

Svar (23/12 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan henvise til min besvarelse af 27. februar 2002 af spørgsmål nr. S 991 fra samme spørger og besvarelse af 3. december 2002 af spørgsmål nr. 96 af 22. oktober 2002 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 129).

Som det fremgår af de nævnte besvarelser, hviler udstedelsen af private parkeringsafgifter på et privatretligt forhold mellem bilisten og ejeren af den pågældende parkeringsplads.

Hvis en bilist bestrider berettigelsen af en privatretligt pålagt parkeringsafgift og som følge heraf ikke betaler afgiften, må den, der vil forfølge kravet, anlægge civilt søgsmål ved domstolene med henblik på at opnå et udlægsfundament, jf. retsplejelovens § 478, stk. 1. Inddrivelse af en privat parkeringsafgift forudsætter således enten dom ved domstolene eller forlig mellem parterne, før der kan ske inddrivelse af kravet ved fogedretten.

Jeg kan supplerende oplyse, at parkeringsafgift pålagt i medfør af færdselsloven i modsætning til privatretligt pålagte parkeringsafgifter kan inddrives ved udpantning, jf. færdselslovens § 121, stk. 4. Udpantningsretten indebærer, at et ubetalt krav kan tvangsinddrives gennem de kommunale pantefogeder (kommunalt pålagte afgifter) eller gennem fogedretten (afgifter pålagt af politiet), uden at det er nødvendigt forinden at opnå et udlægsfundament i form af en dom eller et forlig. Der er desuden mulighed for lønindeholdelse efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter samt ved modregning i for eksempel overskydende skat.

Som det fremgår af ovennævnte besvarelse til Folketingets Retsudvalg, er der ikke for så vidt angår parkeringsafgifter pålagt i medfør af færdselsloven mulighed for at indbringe afgø-

relsen for en højere administrativ myndighed, jf. færdselslovens § 121, stk. 2.

Da inddrivelse af en privatretligt pålagt parkeringsafgift således kræver, at den, der vil forfølge kravet, opnår dom eller forlig med de retssikkerhedsgarantier, det indebærer for den pågældende bilist, finder jeg fortsat ikke, at der er grundlag for at oprette særlige klageorganer til behandling af klager over privatretligt pålagte parkeringsafgifter.

Spm. nr. S 1040

Til trafikministeren (6/12 02) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af spørgsmål nr. S 723

- bekræfte, at den indgåede aftale mellem Trafikministeriet og Arriva betyder, at en tredjepart, DSB, mister indtægter fra de passagertransporter, man faktisk foretager, f.eks. på strækningen Århus-Langå-Viborg-Struer,
- besvare, om ikke den indgåede aftale giver DSB incitament til at forringe sin betjening,
- oplyse, om ikke den indgåede aftale giver Arriva indtægter for passagertransporter, som selskabet ikke selv, men derimod DSB, gennemfører, samt
- oplyse, hvilke konsekvensberegninger af DSB's indtægtsudvikling, ministeriet henholdsvis DSB har lavet i forbindelse med indgåelse af kontrakten med Arriva?«

Svar (7/1 03)

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Når der spørges om, hvorvidt DSB mister indtægter fra passagertransporter man faktisk foretager, og samtidig gives et eksempel på betjeningen af strækningen mellem Århus og Struer, er der tale om en sammenblanding af to forskellige betjeningsbegreber.

Strækningen mellem Struer og Langå betjenes fra 5. januar 2003 udelukkende af ARRIVAs tog. Når DSB også fremover skal køre IC-tog fra Struer til København, sker dette for at sikre gennemgående tog på de udbudte strækninger til og fra København. Disse togs betjening af stationerne mellem Struer og Århus medregnes i ARRIVAs samlede betjeningsomfang, hvorfor AR-